

Kam kráčí naše ekonomika

Penize na lepší život občanů jsou a leží u velkých korporací. Pro větší spravedlnost ve fungování společnosti je vhodné mít adekvátní míru solidarity také v daňovém systému. Míra zdanění zvláště velkých zahraničních firem je v České republice velice mírná a stejně tak platí, že firmy dávají z celkového obratu peněz relativně malou část na platy zaměstnanců než v jiných vyspělých státech Evropy. Naopak každoročně utíkají miliardy velkých korporací do zahraničí. Příkladů je mnoho a asi nejmarkantnější je případ francouzské společnosti Veolia, která u nás získala díky

některým politickým stranám neuveritelnou pozici při obchodu s tak základní strategickou komoditou jako je voda.

Profit zahraničních společností na úkor České republiky a jejich občanů se musí zásadně změnit. Deklarovaný ekonomický růst musí být prospěšný pro každého jednotlivce v našem státě. Velké korporace a finanční domy se musí více podlet na celkovém prospechu společnosti, nikoliv pouze na svém. Proto pro nadcházející období navrhujeme zavést druhou sazu zdanění u právnických osob se ziskem nad deset milionů korun. Získané prostředky nám pomohou, když chybí finance na navýšení minimální mzdy, důchodů či ve zdravotnictví a sociálních službách. Důležité je, že progresivní zdanění specifikuje logické a spravedlivé rozdělení financí bez toho, že bychom nějak narušili ekonomiku. Stejně tak trváme na tom, že dalším prostředkem, který je nutné využít pro zlepšení situace v naší ekonomice, je zdanění darů církvi a také zdanění nehorázných církevních restituční, které ve finále podřídi sociální demokraté nehledě na předvolební sliby.

Když vám představitelé různých stran tvrdí, že nejsou prostředky na navýšení důležitých položek státního rozpočtu, tak jaksi opomijejte, že zdroje by se přitom při dobré vůli daly získat. Nikoliv z penězenecky nízkou a středně příjemových vrstev, ale z velkých korporací, které si to na rozdíl od našich občanů mohou dovolit. Dosavadní vlády z důvodů, o kterých můžeme primárně spekulovat, neměly k této krokům vůli, ale přišla volební období nám může dát šanci toto prosadit.

Ing. Miloslava Vostrá, poslankyně Parlamentu ČR a místopředsedkyně poslaneckého klubu KSČM a kandidátka do podzimních voleb

MÍR, SPRÁVEDLIVOST, BEZPEČÍ

www.kscm.cz
www.facebook.com/komunistickastranacechamoravy

Až skončí večírek

Nacházíme se v době, která nám umožnuje snad téměř vše, co si vymyslíme. Od cestování na druhý konec světa, po vlastnictví počítače, domu či bytu.

Požíváme výrobky konzumní společnosti, která je spojena s teorií nekonečného růstu. Korporace, které vyrábějí krásná pozlátka nebo vám předkládají zážitky jako to jediné, co dnes můžete získat, je poměrně tristní. Ekonomiku táhne pouze spotřeba. Neustále se vyrábí a spotřebovává. Žijeme v době, která se podobá velkému flámu. Zatím si jej bujaře užíváme. Jenže co se stane, až večírek skončí? Kdo bude vítězem a kdo poražený?

Nejsme daleko od doby, kdy se účet večírku pomalu naplní, a budeme donuceni k platbě. Hosté, kteří se na

večírku pohybují, jsou korporace, které vytvářejí pomyslný jev nekonečného růstu a jsou na něm přítomni i jiní kapitáni kapitalizace světa – finanční ústavy. Nesmíme samozřejmě zapomenout na samotné lidstvo, které je hlavním návštěvníkem na večírku. Na mejdau je přítomno všechno, co dnešní společnost nabízí, a to za symbolické ceny. Jako když zde probíhal výprodej levného zboží. Ostatně výprodej je dalším mezníkem doby konzumu – když něco nejdé prodat draze, tak to postupně zlevním třeba na polovinu původní ceny a nastává velký výprodej.

Nicméně večírek se postupně přehoupatá do své závěrečné fáze. Korporace stále více ovládají a nabízejí. Lidem dochází peníze a ve večírku začínají odcházet. Zdá se, že

vítězem bude bujáře večírku budou právě ony korporace. Není to ale pravda. Vítězem

bude neprímo zúčastněný host – příroda. Ta se totiž postupně začne proti korporacím, které ovládají a ničí svět, bránit. Ostatně velké teplotní výkyvy, silné bouře atd. jsou toho nesporným důkazem.

Večírek, který začal zdánlivě neškodně, se přehoupl do své destruktivní fáze, kdy při honbě za konzumem denně vymírá několik rostlinných a živočišných druhů. Mizí nám orná půda před očima, která je zabírána megalomanskými halami. Vše pro potěšení korporací, které potřebují další rozmach svého působení. Povšimněte si jedné zajímavé věci: kdo tvrdí, že globální oteplování neexistuje? Kdo tvrdí, že nepotřebujeme ornou půdu? Kdo říká, že je nutné neustále spotřebovávat a žít na pověstný dluh? To jsou jen základní otázky, které se na pověstném večírku nenosí. Odpověď na všechny otázky je jediná: tvrdí to kapitalistické korporace, které potřebují jednak ještě větší zisk z obratu své výroby a za druhé chtějí dále expandovat po světě.

Zkusme se nad tímto problémem zamyslet a říci si, že řešením tohoto stavu je pouze návrat k silným regulacím ze strany států. Státy totiž mají vládnout, a ne korporace, které se ženou za co největší ziskem.

Mgr. Jan Klán, poslanec a kandidát KSČM do Poslanecké sněmovny ve Středočeském kraji

**Letní škola politického vzdělávání
Volební program KSČM pro období 2017-2021**

V. Bezpečnost a mírové soužití

Bezpečnost občanů a mír ve světě považuje KSČM za jednu z nejzákladnějších potřeb lidí vůbec. Dnešní svět je tisněn svévolí velmcí, vžestupem mezinárodního terorismu i organizovaného zločinu. Hájit mír spolu s občanskou veřejností a mírovými organizacemi a řešit příčiny nestability je důležité pro eliminaci vážných hrozob pro naši samotnou existenci. Promítá se to i do zajištění vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku.

KSČM se soustředí zejména na:

- Důsledné uplatňování Charty OSN a posilování klíčové role Valného shromáždění OSN, respektování a dodržování mezinárodního práva pro všechny země. Usilování nadále o zrušení paktu NATO a o obnovení úlohy OBSE, která více než 30 let úspěšně zajišťovala mír v Evropě.
- Důsledné odmítnutí účasti v zahraničních misích bez mandátu OSN. Zamezení jakýmkoli snahám o výstavbu cizích vojenských základen na území ČR a o účast na vojenských zásazích na cizím území bez mandátu Rady bezpečnosti OSN.
- Prekonání agresivních bezpečnostních bloků a prosazování modernější, kolektivní celoevropské organizace bezpečnosti v rámci multipolárního světa. Pokračování tradic helsinského mírového procesu bez recidiv studené války.
- Evropu bezpečnější a jednotnější v boji proti terorismu, proti zavření české ambasády v Sýrii, za brzké mírové ukončení konfliktu, zamezení migračních vln pomocí preventivních akcí, vojenské akce jen se svolením OSN.
- Odmitnutí dohody CETA, TTIP a TISA, které by zavedly nerovnoprávný vztah Evropy, Kanady a USA, popř. dalších třetích zemí, a znamenaly zhoršení životního standardu našich občanů.
- Prosazování celonárodního referenda o vystoupení z NATO, popř. vystoupení z jeho vojenských struktur.
- Udržení dobrých sousedských vztahů a přeshraniční spolupráci (priorita Slovensko, podpora Visegrádské čtyřky).
- Podporu rozvoje ekonomické diplomacie prosazující české zájmy, a nejen zájmy elit ve vnitřních ekonomických vztazích.
- Důraz v řešení migrační krize klást na řešení jejich příčin, stabilizaci poměrů v mistě jejich vzniku a větší odpovědnost států, které se spolupodílely nebo zapříčinily destabilizaci tamních režimů.
- Požadování od EU regulace migrace na svém území při respektu k suverenitě členských zemí, humanitární pomoc potřebným. Odmitnutí přijímání uprchlíků podle vnucovaných kvót z EU.
- Posílení boje proti fašismu, racismu, náboženské a jiné nesnášenlivosti a diskriminaci.
- Prosazování přeshraniční spolupráce, která však nesmí jít proti zájmům ČR a musí respektovat české právo (viz požadavek na reparace ze strany sudetských Němců).
- Obnovení obrannyskupené armády kombinující stálý profesionální sbor s výcvikem záloh, posiljení branné výchovy obyvatelstva plošně s cílem vytvořit návyky pro zvládání kritických situací.
- Stabilizaci policejního sboru a výchovu nových odborníků s ohledem na růst nároků výkonu služby. Zachování struktury Hasičského záchranného sboru a podporu dobrovolných sborů jako součásti IZIS.
- Reforma policie a státních zastupitelství. Policie ČR má být jednotný bezpečnostní sbor. Vyčlenění státních peněz na bezpečnost a účinná opatření proti terorismu, ale i proti všem formám kriminality.

Měla by ČR žádat od Německa válečné reparace?

Parlamentní listy: Lidovky.cz informovaly, že předák polské vlády PiS J. Kaczyński řekl, že Polsko bude po Německu požadovat odškodnění za zničení Varšavy Němci za 2. světové války. M. Zeman na dotaz, zda by tu toto iřicativu podporil, řekl, že by se seznámil s argumenty polské strany, ale tato věc dle něj není v českoněmeckých vztazích tématem a dodal, že oceňuje českoněmeckou deklaraci. Co si myslíte o polské iniciativě a mela by ČR též žádat odškodnění?

Z. Ondráček, poslanec KSČM : Reparace jsou tématem o kterém se neveřejně hovoří již několik posledních let. Bohužel nikdo z politiků, kteří by se k tomu mohli či spíše měli vyjádřit tak dosud neučinil, až tedy nyní v výjimku prezidenta Zemana. Já osobně nejsem natolik znály této části naší historie abych dokázal kvalifikovaně odpovědět, jak je tato část vypořádání se po 2. sv. válce vyřešena u nás. Obecně mám ale za to, že pokud nám odškodnění po válce bylo přiznáno a nebylo dosud vypořádáno, že naše nároky zůstávají a my máme právo požadat o naplnění rozhodnutí mezinárodního práva. Nic na tom nemění ani česko-německá deklarace. Naopak, mají-li být do budoucnosti naše vztahy na vyšší úrovni než jen sousedské je třeba naplnit rozhodnutí mezinárodních institucí. Jsem tedy pro, aby i ČR téma válečných reparací diskutovala a v případě, že na ně máme právo, abychom se k tomu přihlásili a požadovali jejich splnění.

Tisková oprawa

Ve čtvrtek 3. srpna vyšel v Haló novinách článek o činnosti LKŽ Kladno, ve kterém bylo zveřejněno, že ředitelkou Střediska sociální péče FONTÁNA, je paní Haničincová.

Tímto se chci skutečně paní ředitelce – Mgr. Libuši Homolkové upřímně omluvit. MM

Kapitalismus

- systém asistující sebevraždám svých občanů

Kapitalismus není nic jiného než diktatura peněz. V současnosti bohužel uznávaná a milovaná celým oligarchickým světem, ne však světem chudých, světem všeobecným. Je to diktatura bohatých, kapitálových oligarchů, jištěná válkami NATO.

Kapitalismus dnes a denně svým oligarchickým systémem generuje ve svých zemích stovky, tisíce, miliony svých chtěných, lidsky nedůstojných bezdomovců. Život bezdomovců na ulici nemá daleko k nacistickému holocaustu, tolik kapitalistickými farizeji odsuzovanému. Obrat lidí o majetek, vyhnat je žít na ulici, do zimy, o hladu, dožít své životy v beznaději, čekáním na předčasnou smrt. Na tento svůj zlodějský, nemravný režim, včetně metod, je kapitalismus, "jak se patří", náležitě pyšný. Čím více mají v zemi svých rezimních obětí, bezdomovců, tím větším blahobytem se země pyšní. Ani trochu kapitalistickému režimu bez svědomí nevadí, že své oběti sice přímo nezabíjí, avšak asistuje jejich sebevraždám, ke kterým je kapitalismus cíleně, programově doháně. Kapitalismus přeje všechnoskopným podvodníkům, obchodním šmejdům, spekulantům, majitelům hazardu, dealerům drog, lichvářům. Oběti těchto nemravných podnikavců jsou kapitalistickému režimu zcela lhoustejní. Mocní vidi jenom svoje velké osobní peníze, mamoný a moc a jen pro ně žijí.

/Příš to a myslím přitom na cirkevního nekřesťana pana ministra dnešní režimní pakultury, Hermanna, který tak rád připomíná politické oběti komunismu, zatímco svoje režimní občanské oběti naprostě ignoruje./

S uspokojením se mocně dívají na to, jak tyto jejich režimní oběti kráčí po kolejích vstříc vlnám, jisté smrti, dívají se na to jak skáčou lidé v existenční nouzi z mostů, jak se střílí, věší, jak se mladí lidé v beznaději a z nudy opijeji, berou drogy a následně i umírají. Takovéto hojně občanské sebevraždy, ale i vraždy pro peníze, socialismus neměl. Socialismus stavěl na člověku, na lidech, na jejich důstojných životech. Kapitalistický režim stává na penězích svých oligarchů. Hraje si na svatej anděly a tvrdě soudí komunisty. Já si troufnu tvrdit, že dnešní Havlova, kapitalistická diktatura peněz všechnoskopných individuí, má na svém režimním svědomí více občanských obětí, než režim tzv. "diktatury" proletariátu, než českí komunisté v minulosti. Kapitalismus svoji chtivostí, lačností velkých osobních peněz, vede lidí, celou zem, přes mrvoly a brzy i občanskými válkami, do slepé "harpagonské" uličky chtivosti, nenávisti a agresy.

Já osobně nechci kráčet přes mrvoly svých blížních za svým pomyslným, imaginárním, velkým mamonem. Chci důstojný život a práci pro všechny občany. Chci zpět občanskou, lidskou, snásenlivost. Chci mír a přátelství se všemi národy. Nechci, odmitám, západní, kapitalistické zbrojení a vmešovatelské, hegemonní války směrem na Východ Země. Nechci s nimi sdílet jejich deviantní, paranoidní nenávist k Rusku. Chci žít ve své svobodné, svrchované zemi za jejíž svobodu umíraly tisíce těch nejlepších Čechů, Moravanů a Slezanů i a Slováků. Z této důvodů volím a vždy budu volit KSČM, která je nositelkou mých věcí a doufám, že to, co chci a co je dobré pro většinu slušných lidí, mně i jim jejich politika, program zajistí. Stát tu má být pro nás, pro všechny slušné a pracovité lidí - ne pro páry všechnoskopných grázlů, toužících být bohatší než celý stát a zbytek jimi ozebračené populace.

PS. Něco ke "zbraním" kapitalistů a klérů proti komunistům / památká p. doktorky Horákové, faráře Toufara, studenta Palacha ap. / Byly-li to skutečně slušní a nesoběští lidé, kteří chtěli Husovu pravdu = dobro pro všechny lidí, musel by jim dnešní lidský zdegenerovaný kapitalismus, plutokracie, diktatura peněz, deviantní harpagonismus, případně také lidský zvrácený, nechtěný, nemravný. --- Co je eticky, křesťansky, nemravné, nemůže být politicky správné". --- Kdyby viděl dnes, výše zmíhaný, kolik zmařených lidských životů má současná kapitalistická diktatura peněz na svědomí, jistě by litoval svého "sebeobětování" se "za kapitalistický režim.

Eva Dolejšová

Nymburk

Jos.Horký

Německy Nimburg nebo Neuenburg an der Elbe, leží na Labi, asi 45 km východně od Prahy. Jeho nadmořská výška je 193 m. n. m. Žije zde asi 15 tisíc obyvatel. Město se nachází na obou březích Labe, při jeho soutoku s Mrlinou. Téměř od pradávna tu býval brod, jímž překonávala Labe tzv. Žitavská stezka vedoucí až do Německa.

Za své založení vděčí město Přemyslu Otakaru II. Město bylo osídleno řadou německých i holandských osadníků. Podle Hájkovy kroniky se město dříve jmenovalo Svinibrod, podle toho, že se na druhé straně Labe pásky svíně-prasata. V r. 1257 uložil Přemysl Otakar II. lokátorovi Konrádovi, aby zřídil město Nymburk. K vlastnímu dokončení došlo až za krále Václava II. Za jeho vlády byl postaven gotický chrám sv. Jilji a dominikánský klášter. Kostel byl zafazen mezi nejehodnotnější stavby české gotiky. Velmi ceněna je jeho 66 m. vysoká piskovcová věž. Druhá můstek byl r. 1846 pro statické narušení, zbourán. Zajímavost kostela jsou jeho četné postranní vchody. Jeden je však navždy zavřen. Tím dovnitř, za Třicetileté války, vtrhli Sasové a povraždili všechny se v chrámu ukrývající. Chrám je jedinečný příkladem cihlové gotiky.

Od r. 1421 patřilo královské město k pražskému a od r. 1427 k táborskému-sirotnímu městskému svazu. Zúčastnilo se i táborského sněmu (r. 1434-po Lipanech). Na náměstí je vzácná renesanční radnice. Kromě hradeb také městu věvodí kamenný most (KP), který spojuje centrum města s částí zvanou Zálabí. Most přes Labe byl postaven v letech 1912-13 architektem Fr. Rothem. Tvoří ho tři železobetonové oblouky 35-40-35 m, které stojí na betonových pilířích. Obklad pilířů je ozdoben štíty s českými lvy.

Město bylo obehnáno hradbami z pálených cihel s asi padesáti věžemi a dvěma obrannými příkopami, napájenými Labem. Jedna linie hradeb je bílá z opuky a druhá červená z pálených cihel. Součástí hradeb byly čtyři městské brány a branky k řece. Původní délka opevnění byla 1600 m., výška 7-8 m. a šířka až 1,3 m.

Město se vyvíjelo tak, jako mnohá ostatní. Největší katastrofou, jako i pro jiné, byla Třicetiletá válka. Město bylo vyrabováno, vypáleno a značná část hradeb byla pobavena. Na delší dobu se zde vývoj zastavil.

V 19. století se začíná město industrializovat. Velký železniční uzel, cukrovar, pivovar, korkovna, mlýny a další. Díky tomu se začala budovat řada věřejných staveb. U hlavního nádraží stojí, dnes ohrožené Zahradní město - dělnická železniční kolonie.

V době okupace zde vznikal značný odpor. Nymburk byl strategickým místem. Již v r. 1940 byla městu udělena kolektivní pokuta za to, že poděbradská ulice byla popsaná komunistickými hesly. Mnoho lidí bylo uvězněno a mnozí posláni do koncentračních táborů. Na památku umučených je po městě umístěna řada památných desek, mj. i bojovníkům proti fašismu, komunistickému politiku a A. Janouškovi, komunistům ing. Janu Eisnerovi a Antonínu Homolkovi a dalším.

Nelze opomenout, že město je známo jako význačný basketbalový klub - mistr ČR.

SKANDINAVIE (7)

Vesterály a Lofoty jsou ostrovy, které považují za jedny z nejkrásnějších na světě.

Krásá se dá těžko popsat slovy. Člověk neví, nač se dívat dřív - malebné zátoky s desítkami červených rybářských chatek, strmé kuže hor, ptačí kolonie, kousíčky horského obdělávané utěšené krajiny. Občas v naší TV jsou cestovatelské pořady – doporučují shlédnout reportáž právě odtud. Ostrovy obtéká teplý Golfský proud, který zmírnuje klima. Mají proto dvojnásobnou hustotu obyvatel než ostatní Norsko.

Na Vesterály se dá přejet soustavou vznosných mostů – po projekti Hinoya, Langloa a Aanya už musíme na Lofoty trajektem. Z přístavu Melby do přístavu Fiskebol to trvá asi půl hodiny. Pobýli jsme tam celkem 2 dny, využili koupání v jezírkách – hlavně z hygienických důvodů. Voda je tu zpravidla teplejší než vzduh, odhaduji tak do 15°C, a nezamrzá. Prošli jsme pář úseku pěšky až tam, kde to už bez lan a maček dál nešlo. Tábořili jsme v místě s nejkratším názvem na světě - v A.

Všechny ostrovy jsou rybářským rájem – který objevili už i movitější Češi. Lovci si pronajímají na kratší či delší čas zařízené chatičky. Některé lofotské ostrovy spojují placené podmořské tunely, ten mezi Svolvaerem a Leknes má skoro 2 km délky. Shlédlí jsme nejstarší pamětihodnost – obnovenou hodovali sin Vikingů. Na Kozi hoře si odářívali mohou vyzkoušet skok z vysoké jehly na druhou nižší. Takový člověk se v naši výpravě naštěstí nenašel. V Norsku je totiž pěkné drahou, což stát kompenzuje dobrými platy a vysokými sociálními dákami. Nevyplatilo by se zranit či onemocnět. I zde jako v celé Skandinavii platí taková podivná prohibice – v obchodě alkohol není, pivko jen zřídka a jen nepatrně alkoholické. Proto ať seveřané přijedou kamkoliv ven, snaží se to dohnat.

V pořadí už pátým trajektem se vracíme na pevninu. Proplétáme se ostrůvků, se zastávkou ve Skrova trvala cesta do Skutviku 2,5 hodiny. Stále na jih hornatou krajinou, až ze severu znova vstoupíme na pevninu. Přes hory a kolem fjordů směřujeme na jih – až na severní polární kruh ze severu. V Lonsdal je všude sníh, koulejeme se a fotíme se u „mužíčku“, což jsou kamenné mohyly, které lidé staví proto, aby se sem zase vrátili. Realist je už nestaví. Je zde informační středisko, za otisk razítka na suvenýr se plati 5 norských korun. Vidíme i památník partizánského odboje proti nacistům, dokonce se srpem a kladivem. Jednou z největších atrakcí severských cest je návštěva ledovce Svartissen. Nejdříve je třeba překonat jezero Svartisvatnet motorovou lodí. V jezeře se nedáří rybám, zelenková barva je způsobena rozpuštěným vápencem. Pak následuje pěší túra vzhůru kolem vodopádu. Konečně splaz ledovce – ale na ten není možno vstoupit. Zahučí to a led velikosti domu se prodádá do ledovcového jezera. Některé jednotlivci se v jeho ledové vodě „na Adama“ vyzkoupal. Já o chvíli později; po dosti náročném výstupu na skálu nad ledovcem jsem si máčel ušlej nohy v poměrně teplém jezírku mezi kameny. Němečtí turisté se ptali, jaká je voda. Dotvrdil jsem, že je teplá. Nohy mi totiž ujely a já se vyzkoupal v šatech. Nevadí, větr vše už za chvíli usuší. Zpáteční cesta přes jezero, do města s krásným názvem Mo-I-Rana. Další výlet na vrchol Lukindam – 1334 m. Táboříme u jezera – spát nám nedají kousavé mušky. Ty se dostanou úplně vše, větrací síl ve stanu je příliš řídká. Misto spaní tedy hrajeme volejbal, ještě pořád je po celou noc denní světlo. Vedle hřiště udržujeme na voziku oheň, dříví poléváme, aby bylo co nejvíce kouře. Přežili jsme to a jedeme dál na jih.

Pavel Hruban

★ BLAHOPŘEJEME ★

U příležitosti významného životního jubilea – 55 let, které oslaví 30. srpna, chceme co nejsrdečněji poblahopřát soudruhu Romanu KRÁLOVI, předsedovi 30. ZO KSCM Kladno, radnímu města Kladna. Upřímně děkujeme za dlouholetou obětavou práci pro stranu.

Přejeme pevné zdraví, hodně spokojenosti v osobním životě a co nejvíce elánu, životní energie a optimismu do dalších let.

OV KSCM Kladno

BLAHOPŘEJEME

- ❖ 38. ZO KSCM Kladno srdečně blahopřeje soudružce Mileně FORMÁNKOVÉ, která dne 25. srpna oslaví jubilejní 90. narozeniny a Anně ŽVACHTOVÉ, která dne 4. září oslaví jubilejní 80. narozeniny. Do dalších let oběma soudružkám přejeme ještě hodně zdraví, štěstí, osobní a rodinnou pohodu, spokojenosť a životní jistotu..
- ❖ ZO KSCM Bráškov srdečně blahopřeje soudružce Marii HRUZOVÉ, která dne 1. září oslaví neuvěřitelné 88. narozeniny. Do dalších let přejeme mnoho zdraví, štěstí, osobní spokojenosť, pohodu a životní optimizmus.
- ❖ ZO KSCM Družec srdečně blahopřeje soudružce Anně ROTHOVÉ, která dne 3. září oslaví jubilejní 70. narozeniny. Do dalších let přejeme zdraví, štěstí, osobní a rodinnou spokojenosť, pohodu a životní elán.

K blahopřání se připojuje i OV KSCM Kladno a děkuje za práci pro stranu

ZPRAVODAJ OV KSCM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256,

E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

MIČ 47 437